

השיעור השבועי

של הגאון רבי משה יוחאי רז שליט"א | רב"ק/ק' תפילה למושה' וראש כולל 'פלא יועץ' לוד

ברכות המצויות בבין הזמנים

מידי יום ראשון בשעה 20:00 | בית הכנסת 'תפילה למושה' רחוב המצביאים 5, לוד

נושאי השיעור:

א. ימי בין הזמנים. ב. תקנת תפילת הדרך. ג. צדקה לפני יציאה לדרך. ד. ברכת הגומל. ה. שיעור הדרך שמברכים עליה. ו. שיעור פרסה לפי שטח או זמן. ז. ברכת הגומל על טיסה במטוס. ח. מנהג אשכנז וספרד בברכת הגומל. ט. פקקי תנועה מצטרפים לשיעור פרסה. י. הלוך וחזור באותו יום מצטרפים לשיעור. יא. ברכת הים. יב. ביאור נוסח "עושה מעשה בראשית". יג. מה מברכים על הים התיכון. יד. ברכה על ים הכנרת. טו. ברכה על ראיית שני ימים שונים באותו יום. טז. ברכת בית הקברות. יז. ברכה על ראיית בתי קברות שונים באותו יום. יח. ברכה כשהתחדש קבר. יט. קביעת עיתים לתורה בבין הזמנים. כ. יום ט"ו באב. כא. כחה של תפילה. כב. רבי יוסף רוזין "הרג'וצ'ובר". כג. הרב ציון לוי.

בכית האסורים ויצא. כלומר, אדם שהתקיימו בו אחד מארבעת הדברים הללו, צריך לברך ברכת "הגומל".

ה. למדנו שיש שני דברים: יש את תפילת הדרך, ויש את ברכת הגומל. תפילת הדרך נאמרת ביציאה, ברכת הגומל נאמרת אחרי שאדם חוזר. אבל בדרך כלל העקרונות של תפילת הדרך ושל ברכת הגומל דומים.

שיעור הדרך שמברכים עליה

ו. בגמרא לא כתוב מה השיעור של הדרך, אבל בבית יוסף (סימן ריט) מובא בשם הראשונים ששיעור פרסה והלאה מברכים תפילת הדרך, וברכת הגומל כשחוזר.

ז. מה פירוש פרסה? פרסה זה 4 מיל, ושיעור מיל זה 18 דקות, קרוב לקילומטר (960 מטר). ולפי זה פרסה זה 72 דקות.

שיעור פרסה לפי שטח או זמן

ח. ויש חקירה גדולה באחרונים, האם הזמן הזה נמדד בשטח או בזמן בפועל. זאת אומרת אם נלך ברגל מכאן לתל אביב יש שיעור פרסה בהליכה, אבל בנסיעה ברכב מגיעים יותר מהר. ואם אדם נסע יותר משיעור קילומטר אבל זה לקח לו פחות מ-72 דקות, האם יברך או לא.

ט. למעשה הולכים לפי ה"זמן" של 72 דקות, (וזה מכאן ספק ברכות להקל²), וגם לפי מה שהוא השתמש, כלומר אם הוא

2. הגרש"ז אורבאך בשו"ת מנחת שלמה (תניינא סימן ס) כתב: ובנוגע לשיעור, מקובל לענין זה (של תפילת הדרך) לחשוב לפי המרחק של ה"שטח" ולא לפי "זמן" הנסיעה. עכ"ל. והגר"ע יוסף בשו"ת יביע אומר (ח"א סימן יג) כתב שכיון שדבר זה לא יצא מידי מחלוקת, לכן ספק ברכות להקל.

ימי בין הזמנים

א. השבועות הקרובים עד חודש אלול הם ימים המכונים "בין הזמנים", שנועדו למנוחה והתרעננות אחרי שנה שלימה ואגירת כחות מחודשים לקראת חודש אלול הבעל"ט, כמו שכתוב בפסוק (ישעיה מ, לא) 'יְקוּי' ה' יחליפו כח'. לפעמים אדם צריך קצת רענון בשביל ההתחדשות שלו בעבודת ה'. וצריך לנצל את זה לעבודת ה', ואז האדם זוכה למנוחת הגוף והנפש ושכרו איתו. ויש דברים שיוצא לקיים אותם דוקא בזמן שלא נמצאים בבית, אלא כשאדם יוצא לדרך, כגון ברכות שונות שנתקנו על הראיה ועל הנסיעות בדרכים.

תקנת תפילת הדרך

ב. רבותינו תקנו נוסח תפלה ליוצא לדרך "תפילת הדרך", ולמה? כי כתוב בירושלמי (ברכות פ"ד ה"ד) כל הדרכים בחזקת סכנה, ולכן אדם מקדים תפילה ליציאה לדרך ובזכות זה הוא נשמר.

צדקה לפני יציאה לדרך

ג. טוב גם לתת צדקה לפני שאדם יוצא לדרך, וכמו שכתוב (תהלים פה, יד) 'צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו'. לכל אדם תהיה קופה בבית וישתדל לשים שם לפחות מטבע אחת ביום וזה דבר טוב.

ארבעה צריכים להודות

ד. במסכת ברכות (דף נד:): אמרו ארבעה צריכים להודות, יורדי הים, הולכי מדברות, מי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש

1. הניקוד הנכון בפסוק הוא: 'יְקוּי'. הצירי תחת האות יו"ד, ויש טועים ואומרים 'יְקוּי' הצירי תחת הו"ו. אבל זה איננו. וע"ש ברד"ק.

תפלת הדרך בשם ומלכות

יב. כאשר יש חיוב לברך או מתפללים תפילת הדרך בשם (ברוך אתה ה' שומע תפלה), ובחזור מברכים ברכת הגומל, אבל כשאין את שיעור החיוב אפשר לומר תפילת הדרך אבל בלי לחתום בשם.

מנהג אשכנז וספרד בברכת הגומל

יג. הרא"ש (ברכות פרק ט סימן ג) הביא את מנהג אשכנז וצרפת שלא מברכים ברכת הגומל כשהולכים מעיר לעיר, ובטעם הדבר כתב: "דסבירא להו שלא הצריכו להודות אלא הולכי מדבריות דשכיחי ביה חיות ולסטים, והא דאמרינן בירושלמי כל הדרכים בחזקת סכנה, לא אמרו אלא לענין תפלת הדרך בלבד, שבכל הדרכים צריך אדם לבקש על נפשו, אבל ברכת הגומל במקום תודה נתקנה". והביאו בנו הטור (סימן ריט) וכתב על זה שהרמב"ם כתב שבכל דרך ובכל חולי צריך להודות. וכך מנהג בני ספרד, וכמו שכתב השלחן ערוך (סימן ריט סעיף ז).

פקקי תנועה מצטרפים לשיעור פרסה

יד. ולכן מי שנסע מחוץ לעיר במשך 72 דקות, צריך כשחזור לברך "הגומל". וגם אם מרחק הזמן בדרך כלל אינו 72 דקות, אבל האדם התעכב בדרך בגלל פקקי תנועה וכדמה, צריך לברך ברכת הגומל, כיון שסוף סוף היה במקום סכנה בשהות של פרסה. וכך הורה גם הגר"ע יוסף וכמו שהביא בשמו בשו"ת מציון אורה ח"א (סימן ו אות יג).

הלוך וחזור באותו יום מצטרפים לשיעור

טו. מי שנסע מעיר לעיר וחזור באותו יום, ובזמן ההלוך לבד אין שיעור 72 דקות, וכן בזמן החזור לבד אין 72 דקות, אבל בהצטרפות ההלוך והחזור יש שיעור פרסה, צריך לברך ברכת הגומל, כיון שסוף סוף שהה במקום סכנה 72 דקות. ובשו"ת מציון אורה (שם אות ו) כתב מר אבי הגאון שליט"א שבימי בחרותו שאל את מורו ורבו הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל על אודות הבחורים שנסועים מירושלים לבני ברק לצרכי פגישות, והורה לו שההלוך והחזור מצטרפים. (והובא בשמו בגליון שו"ת יביע אומר החדש ח"ט סימן קח).

ברכת הים

טז. במשנה בברכות (דף נד.) אמרו: על ההרים ועל הגבעות ועל הימים ועל הנהרות ועל המדברות אומר 'ברוך עושה בראשית'. ע"כ. וכך פסק הרמב"ם (פרק י מהלכות ברכות הלכה טו) והטור והשלחן ערוך (סימן רכח ס"א), אלא שהם הוסיפו תיבת "מעשה" בראשית.

הלך ברגל נמדד השיעור לפי הליכה ברגל, ואם הוא נסע ברכב או לפי זמן של רכב, ואם טס במטוס - לפי הטיסה.

ברכת הגומל על טיסה במטוס

י. ומה לגבי טיסה במטוס? יש שרצו לומר שעל טיסה במטוס בכלל לא יברך, ולמה? כי כתוב ברמב"ם "הולכי דרכים" צריכים להודות, ואולי הדרכים של האויר לא מוגדרים כ"דרך". וסברא כזאת כתב הגאון רבי יוסף רוזין, הרגוצ'ובר³ (מובא בספר "אישים ושיטות" עמוד פ), והוא למד את זה מדברי הגמרא במסכת חולין (דף קלט:): אמר רב יהודה אמר רב, מצא קן בים חייב בשלוחה, שנאמר (ישעיה מג, טז) 'כה אמר ה' הנותן בים דרך'. אלא מעתה מצא קן בשמים דכתיב (משלי ל, יט) 'דרך נשר בשמים', הכי נמי דמחייב בשלוחה הקן? דרך נשר איקרי, דרך סתמא לא אקרי. ע"כ. כלומר שהדרך שבשמים נקראת "דרך נשר" ולא "דרך" סתם. ומכאן שדרך אוירית אינה נקראת דרך.

יא. את השאלה הזאת נשאל הרב עובדיה זצ"ל מהרב ציון לוי זצ"ל שהיה רבה של פנמה⁴, ונדפסה בשו"ת יביע אומר (ח"ב סימן יד), ושם הם התפלפלו לגבי מי שטס במטוס האם צריך לברך ברכת הגומל או לא. שהרב ציון לוי רצה לומר שדרך שבשמים אינה קרויה דרך, והרב עובדיה נשא ונתן עמו שם, ולמסקנא העלה שיש לברך על נסיעה במטוס, אבל דוקא אם הוא טס שיעור שעה וחומש. ולכן אם אדם טס בשמי הארץ פחות משבעים ושתיים דקות לא יברך. ומו"א הגאון רבי אלעזר רו שליט"א בשו"ת "מציון אורה" ח"א (סימן ו אות ב) כתב ראיות בזה, והביא דעת כמה מגדולי הדורות האחרונים שהורו לברך ובפרט למנהג בני ספרד.

3. היה לפני כמאה שנה, ונחשב לגאון מיוחד במינו, היה בקי בכל התורה כולה בצורה אדירה, והשכל שלו היה חריף ביותר, וכמו שרואים בספרו "צפנת פענח", עמוק עמוק מי ימצאנו, עד שהמליצו עליו שצריך לפענח את צפונותיו. הוא נולד בעיר רגוצ'וב, ונקרא על שמה "הרגוצ'ובר". לימים כיהן כרבה של העיר דווינסק, ונפטר בי"א באדר תרצ"ו.

4. לפני למעלה משבעים שנה הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף, בחר שלשה מבחירי תלמידיו והטיל עליהם שליחות להציל את יהודי הגולה, כי באותו זמן, היה שם מצב נורא ואיום, היו מקומות בחו"ל שלא היתה שם תורה והיו נישואי תערובת, אין טהרה, אין שבת, אין חינוך, רח"ל, ואז רבי עזרא עטיה שלח את שלושת התלמידים האלו למקומות מסוימים, (היום יש ב"ה הרבה רבני קהילות, ויש שלוחי חב"ד, אבל לפני שבעים שנה כמעט ולא היה כלום), את הרב עובדיה שלח למצרים, את הרב ברוך בן חיים לארצות הברית, ואת הרב ציון לוי לפנמה. והם פתחו שמה ישיבות וכוללים ובתי מדרש והעמידו את הדת על תילה. והרב עובדיה חזר לארץ אחרי שלש שנים בגלל המצב הבטחוני ובגלל שנדרף שם כידוע.

פעם שמעתי מהרב ציון לוי (כשהוא היה אצלנו בישיבה) שסיפר שכשהוא בא לפנמה אפילו מקוה לא היה, שבת היתה כמו יום חול, כלום לא היה, אפילו מניין של יהודים שומרי מצוות לא היה, והיום יש שמה כוללים בתי מדרש בזכות העבודה שהוא עשה שם.

ביאור נוסח "עושה מעשה בראשית"

יז. רבי דוד אבודרהם (ברכת הראייה) ביאר את נוסח הברכה שכיון שה' יתברך יסד אותם מבריאת העולם ושכחו של מקום הוא שמכירים היום דבר שאנו יודעים שהמקום בראו בששת ימי בראשית ועדיין הוא קיים, וקל וחומר שהכורא עצמו הוא קיים. ולכן מי שרואה את הים מברך עליו "עושה מעשה בראשית".

מה מברכים על הים התיכון

יח. ולגבי הים התיכון יש מחלוקת אחרונים, כי השלחן ערוך (סימן רכ"א) כתב: על הים הגדול, "והוא הים שעוברים בו לארץ ישראל ולמצרים", אומרים בא"י אמ"ה עושה הים הגדול. ע"כ. וטעמו שהים התיכון נקרא גדול מפני חשיבותה של ארץ ישראל. והמשנה ברורה (ס"ק ב) כתב שהרבה אחרונים חולקים על הש"ע בזה וסוברים שדוקא על ים אוקינוס שהוא הים הגדול מכל הימים שמקיף את כל העולם, עליו קבעו ברכת הים הגדול מפני גדלו. אבל ים התיכון שעוברים בו לארץ ישראל לא נקרא ים הגדול לענין זה ומברכים עליו עושה מעשה בראשית כמו שאר ימים. והראה את מקורותיו בשער הציון (אות ג). אבל לעומתם יש אחרונים רבים שסוברים שמרן הש"ע בדוקא כתב כן ודעתו שהים התיכון הוא הים הגדול, וכמ"ש הגאון יעב"ץ במור וקציעה (שם) והכנסת הגדולה (סימן רכה) ועוד אחרונים רבים (הביאם בחזו"ע ברכות עמוד תסח). ומבואר שלפי דעת השלחן ערוך צריך לברך על ים התיכון "שעשה את הים הגדול". ומ"מ כיון שהדבר שנוי במחלוקת יש שהורו שיברך "עושה מעשה בראשית" ובכך יוצא לכל הדעות. ובכל אופן באיזה נוסח שבירך יצא ידי חובתו.

ברכה על ים הכנרת

יט. על ים הכנרת צריך לברך עושה מעשה בראשית, וכמו שאר הימים. ויש טועים לומר שהכנרת לא נקרא "ים" אלא "ימה" או "אגם" בגלל שהוא יחסית קטן, אבל זה לא נכון, כי מה בכך שהוא קטן, הרי סוף סוף הוא ממעשה בראשית, ושייך בו הטעם שכתב האבודרהם, וזה לא גרע מנהרות. מה גם שהתורה (פרשת מסעי לד, יא) קראה לו במפורש "ים" כמו שכתוב 'ומחה על כתף ים כנרת'. וגם בספר יהושע (יג, כז) נאמר 'עד קצה ים כנרת'. וגם בדברי חז"ל פעמים נזכר רבות בשם ים כנרת, כמ"ש בשוחר טוב (תהלים צב), ובפרקי דרבי אליעזר (פרק יט), ובזוהר שמות (דף כב ע"ב): כי הוא על ימים יסדה אלין שבעה עמודים דארעא סמיכא עלייהו ואינון שבעה ימים ו"ים כנרת" שלטא עלייהו. ולכן יש לברך עליו כמו על שאר הימים.⁵

5. ובשו"ת ימין משה (ח"א סימן יא) הארכתי בראיות נוספות בזה. והבאתי שכן דעת הגר"צ אבא שאול והגר"ע יוסף והגר"ש אלישיב

פעם בשלשים יום

כ. ברכת הים היא רק אם לא ראה את הים שלשים יום, כיון שעבר זמן ולא ראה אותו אז יש לו התפעלות חדשה, אבל אם ראה אותו בתוך שלשים יום, לא יברך עליו שוב. ולכן מי שנוסע כל יום בכביש החוף, או מי שגר מול הים, לא יוכל לברך ברכה זו אלא אם יהיה מצב שלא יראה אותו במשך שלשים יום.

ברכה על ראיית שני ימים שונים באותו יום

כא. ואם אדם ראה באותו יום גם את ים התיכון וגם את ים הכנרת, אז הוא מברך גם על זה וגם על זה, כי זה שני ימים שונים, ודומה לאדם שאוכל תפוח ואחר זמן אגס שמברך על שניהם, כן הדבר הזה. וכמוכח שזה מדובר על שני ימים שונים, כמו הכנרת וים התיכון, אבל מי שנוסע לאורך כביש החוף ורואה את הים בתל אביב ובנתניה ובחיפה לא מברך אלא פעם אחת. וזה דבר ברור.

ברכת בית הקברות

כב. במסכת ברכות (דף נח): אמרו: הרואה קברי ישראל אומר ברוך אשר יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין וכלכל אתכם בדין ואסף אתכם בדין ועתיד להקימכם בדין, מר בריה דרבינא מסיים בה משמיה דרב נחמן, ויודע מספר כולכם והוא עתיד להחיותכם ולקיים אתכם ברוך מחיה המתים. וברכה זו נפסקה להלכה ברמב"ם (פ"י מהלכות ברכות ה"י) ובטור ובשו"ע (סימן רכד). וטוב שכל אדם ילמד את נוסח הברכה כדי שידע לברך אותה כהוגן.⁶

ברכה על ראיית בתי קברות שונים באותו יום

כג. וגם לגבי בית קברות מי שרואה בית קברות ובירך, ואח"כ הלך באותו יום ורואה בית קברות אחר, צריך לברך שוב פעם. ובזה יש טעם נוסף (מלבד הטעם שאמרנו על ים) כי נוסח הברכה אשר יצר אתכם, א"כ בירך על הקברות שראה אז לפניו, ואילו השני לא היה בפניו עדיין, וא"כ צריך לברך שוב על השני. (שו"ת מציון אורה ח"ב סימן יא אות ג). ולכן מי שנסע לצפת ובירך על בית העלמין שם, ואחר כך המשיך לטבריה ורואה שם את בית העלמין יברך שוב בשם ומלכות. וכן בשאר מקומות.

והגר"ח פ"י שיינברג, וכ"כ בספר ברכת ה' ח"ד (ריש פ"ג) וכן דעת מו"א שליט"א. וע"ש באורך מ"ש בס"ד.

6. וזה נוסח הברכה כפי מה שכתב בכף החיים (סימן רכד אות מה. ונדפסה בספר "אור לחיים" הנד"מ מאת מו"א שליט"א). ותיבת "בדין" מוזכרת ששה פעמים בלבד: ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר יצר אתכם בדין, וזן אתכם בדין, וכלכל אתכם בדין, והחיה אתכם בדין, ואסף אתכם בדין, ויודע מספר כלכם, ועתיד להחיותכם ולהקימכם בדין לחיי העולם הבא. ברוך אתה ה' מחיה המתים.

שכלו מתי מדבר למות. והשאלה ידועה הלא המתים היו מתים במדבר כליל תשעה באב, ואם כן באותה שנה בתשעה באב כלו למות ולא בט"ו באב.

כט. והביאור הוא שבכל שנה כליל תשעה באב היו נכנסים כולם לקברות ובבוקר היו מכריזים שמי שלא מת יצא מקברו והיו מכסים את המתים, ובאותה שנה כולם קמו בבוקר, ועם ישראל חשבו שהם טעו במולד הלבנה והיום זה ח' באב ולכן למחרת נכנסו שוב לקברות, אבל בבוקר שוב פעם כולם קמו, וכך נכנסו גם כלילה הבאה, עד שכליל ט"ו באב ידעו שבטלה הגזירה, כיון שבט"ו לחודש הלבנה במילואה ובודאי שאין כאן טעות בתאריך אלא ביטול הגזירה.

בשנה האחרונה בטלה הגזירה מדור המדבר

ל. והשאלה נשאלת למה באמת אותם שהיו צריכים למות בשנה האחרונה לא מתו, הלא נגזר עליהם שכולם ימותו במדבר.

כחה של תפילה מעומק הלב

לא. ושמעתי פעם מאחי הגאון הרב פנחס רו שליט"א (בשם אחד המפרשים) שאמר שבכל שנה כליל תשעה באב כשנכנסו לישון בקבר, הם התפללו שיזכו להנצל, אבל היה בליבם הרגשה של מרגוע כי ידעו שרק חלק מהעם ימותו (כ-15000 איש בשנה) והשאר ינצלו, אז תפילתם לא היתה שלימה כל כך כי ידעו שבלאו הכי הסיכוי שלהם לחיות הוא גדול, ולכן תמיד מתו 15000 איש שהגיע זמנם. אבל בשנה האחרונה נשאר רק 15000 איש אחרונים והם ידעו שבדאי הם ימותו באותו לילה, ולכן התפילה שלהם להנצל היתה מעומק הלב, כי ידעו שאין להם מנוס אלא רק התפילה. ותפילה מעומק הלב נשמעת יותר והועילה לבטל את הגזירה.

לב. ומזה נלמד מהי כחה של תפילה מעומק הלב, וככל שהאדם מכוין את לבו ומתפלל מקירות לבו תפילתו עולה יותר למעלה, וכמו שאמרו בכרכות (דף י:): על חזקיהו המלך שהתפלל מקירות לבו ונענה. השי"ת יקבל תפלותינו ברצון ויגאלנו גאולת עולם ברחמים. אמן.

ברכה כשהתחדש קבר

כד. אבל אם תוך שלשים יום ראה את אותו בית קברות, לא חוזר לברך שוב, אלא אם כן התחדש שם קבר. ולכן בתי עלמין סגורים שכבר לא קוברים בהם, אז לא יוכל לברך אלא עד שלא יראה אותם שלשים יום. אבל מקום כמו "הר המנוחות" ובתי עלמין עירוניים שבדרך כלל קוברים שם כל יום - יוכל לברך עליהם אפילו כל יום.

ואברכה מברכך

כה. כדאי ללמוד את כל הברכות האלו, כי בתקופה הזאת הרבה נוסעים בדרכים ואפשר לברך ברכות שלא מצויים לנו כל השנה. וכל המברך מתברך.

קבעת עיתים לתורה

כו. בימי בין הזמנים צריך לזכור שלמרות שלא נמצאים במסגרות הלימוד הקבועות, בכל זאת יש חובת קביעות עיתים לתורה, וכל אחד יכול לאחוז בזה ובוזה. וזכורני עוד מימי ילדותי בימי בין הזמנים אחרי תפילת שחרית היה אומר לנו מו"א שליט"א ללמוד בשעות הבוקר, ואחר כך היינו מתפללים מנחה גדולה, ויוצאים לטייל. וכשאדם עושה כן, יש לו גם סיפוק רוחני וגם סיפוק גשמי, וזוכה למנוחה שלימה.

ט"ו באב

כז. השבוע חל ט"ו באב, ורבותינו אומרים במסכת תענית (דף כו:): אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים. ויש כאלו חושבים שכל ענינו של ט"ו באב זה ענין של שידוכים וכדומה, אבל בגמרא מבואר שהשמחה בט"ו באב היא מסיבות אחרות לגמרי, ורק בגלל שזה היה יום של שמחה היו יוצאות לכרמים וכך היו נוהגות גם ביום הכיפורים שגם הוא יום שמחה על מחילת העוונות.

באיזה תאריך כלו מתי מדבר למות

כח. אחד הטעמים המבוארים שם בגמרא (דף ל:): שהוא יום

להנצחות ע"ג הגליון:
058-764-7844

כתיבת השיעור והקלדה:
הרב יהונתן שמאי 054-859-0021

הגליון יו"ל בחסות

GrafPrint
דפוס דיגיטלי | שלטים | סטודיו לעיצוב
08-9256712
רח' המלאכה 7, א.ת. הצפוני, לוד
www.graf-print.co.il

הגליון יו"ל ע"י
כולל "פלא יועץ"

להנצחת ימי לימוד,
תרומות והוראות קבע:
058-445-6041

לכל עניני הגליון:
r7647844@gmail.com

להזמנת מורנו הרב
להרצאות ושיעורים:
058-764-7844

זמני השיעורים בשבת קודש

שעה 15:30
בית המדרש "יביע אומר"
שדרת בתי הכנסת, לוד

שעה 17:00
בית הכנסת "תפלה למשה"
רחוב המצביאים 5, לוד

לארכיון השיעורים:

33-617-1068 שלוחה 33

להאזנה לשידור חי בקול הלשון *6761

תשובה ללוד והסביבה מוזמנים
לשיעור השבועי

מת
הרב משה יוחאי רו שליט"א
רב בית הכנסת "תפילה למשה"

מתידי | בית הכנסת | בשעה
יום ראשון | "תפילה למשה" | 20:00
המצביאים 3, לוד

בנושאים הלכתיים אקטואליים
ברבים הבאים בט"ו ה'

לחצו על הכפתור למידע נוסף
052-7647844